

Posudek bakalářské práce
vedoucí

Jméno studenta: Eliška Šedivcová
Název práce: Využití muzikoterapie v hodinách hudební výchovy
Vedoucí práce: PaedDr. Alena Tichá, Ph.D.
Oponent práce: PhDr. Petra Bělohlávková, Ph.D.

Kritéria hodnocení práce	Hodnocení (jako ve škole)
Formulace odborného záměru a stanovení cílů práce	1
Hloubka a správnost teoretické analýzy tématu	2
Využití praktických a uměleckých zkušeností	-
Odborný styl, pojmová a terminologická úroveň	2
Práce s prameny a literaturou, etika přejímání informací	1
Adekvátnost použitých metod	1
Kvalita interpretace výsledků výzkumu	2
Logická stavba a členění práce	1
Formální úprava a náležitosti práce	2
Stylistická a gramatická správnost	3
Vlastní přínos studenta	2
Využitelnost výsledků práce v praxi	2

Celkové posouzení práce:

Bakalářská práce Elišky Šedivcové zpracovává téma, které je v současné době velmi aktuální, přináší do výuky HV nové prvky. Současné děti jsou náročné a v hodinách HV nejsou vždy ochotné přijímat učivo, pokud je předávané tradiční formou. Využití prvků muzikoterapie v konkrétních pedagogických situacích je vždy pro HV obohacující. Uvědomme si, jaké děti dnes sedí v lavicích, s jakými zájmy, životními zkušenostmi a emočními zážitky. Jak závažným problémem je skoro 50% rozvodovost a z toho plynoucí vnitřní rozlady, zmatky a disharmonie dětí. Hodiny HV s prvky muzikoterapie mohou přispět k podpoře návratu k vnitřní harmonii, rovnováze a duševní stabilitě zejména u dospívajících. Rutinní hudební pedagogika již neobstojí. Nové, neotřelé postupy, které s jistou obezřetností otvírají žákovi cestu k rozvoji jeho osobnosti, zdravé emotivity a které dávají dítěti prostor k sebevyjádření a kreativnímu projevu, jsou nanejvýš přínosné a společensky žádoucí. Přispívají i k řešení náročných úkolů, které s sebou přináší fenomén inkluze. Je dobře, že o toto nové pojetí výuky HV projevila Eliška Šedivcová zájem a jako začátečník se rozhodla nejprve sledovat a analyzovat práci zkušeného odborníka z praxe, dříve než bude sama dostatečně připravena na vlastní pedagogickou dráhu.

Předložená BP je obsáhlá (14 stran teorie, 66 stran věnováno výzkumné sondě, s přílohami celkem BP čítá 102 stran). Rozsah a kvalita výzkumné části svědčí o nebývalém zájmu a pracovitosti autorky.

V teoretické části Eliška Šedivcová prokazuje schopnost pracovat s odbornou literaturou, získané informace poučeně vybírá, srozumitelně a logicky formuluje, pozornost věnuje

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
katedra hudební výchovy
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

zpracování použitých citací. Výstavbu struktury této vstupní teoretické části autorka vypracovala samostatně. Orientace v dosud široce pojímaném oboru není snadná a lze říci, že se úkolu po obsahové stránce zhostila velmi dobře.

Autorka k definování muzikoterapie využívá veškerou dostupnou literaturu a internetové zdroje a velmi pečlivě mapuje jednotlivá pojetí. Při zpracování vlastního tématu BP se opírá o názor Jiřího Kantora, který uvádí možnost využití muzikoterapie v širším významu, kdy jsou některé MT postupy praktikovány „v nepsychoterapeutickém oboru, tedy v prostředí pedagogiky, fyzioterapie, porodnictví, ošetřování apod.“ (str. 14). Dále autorka cituje definici Muzikoterapeutické asociace ČR, v níž je terapie hudbou vnímána ve smyslu „doprovázení“ jedince či skupiny „na cestě k hlubšímu sebepoznávání a prožívání“ (str. 14). Oba argumenty se staly východiskem pro uchopení zpracovávaného tématu.

Těžištěm bakalářské práce je druhá část, v níž autorka na šedesáti šesti stranách detailně popisuje a vyhodnocuje průběh a výsledky výzkumné sondy, kterou směřovala do pedagogické praxe. Hospitovala v hodinách HV u zkušené pedagožky, která se zapojováním prvků muzikoterapie do výuky HV zabývá již řadu let.

Na základě zacíleného pozorování Eliška Šedivcová popisuje a následně analyzuje příklady pedagogických situací, v nichž pedagog užívá prvky muzikoterapie nejen k zefektivnění výuky HV a ke zlepšení vzdělávacího prostředí, ale přizpůsobením MT technik na dané prostředí a situaci cílí i na osobní rozvoj žáků, formování jejich vzájemných vazeb v rámci třídního kolektivu. Probuzení čisté radosti z provozování hudby jsou součástí celého procesu.

Eliška Šedivcová ještě před realizováním výzkumné sondy absolvovala na dané škole několik hospitací - seznamovala se s prostředím, s žáky, s prací pedagoga. Díky tomu byla schopna samostatně připravit smysluplné pozorování, jež v BP prezentuje. Jasně vymezila hlavní a dílčí cíle a jim podřídila hlediska, pod jejichž zorným úhlem sledovala výuku zkušené pedagožky. Získané poznatky analyzovala a přehledně zpracovala jednak formou podrobného záznamu průběhu jednotlivých hodin, jednak formou tabulek. Získané poznatky vyhodnotila dle stanovených hledisek. Zpráva z výzkumné sondy splňuje požadovanou úroveň. Pro zájemce o dané téma se může stát zdrojem poučení a inspirace.

Již samotný rozsah výzkumné části svědčí o tom, že se autorka tématu věnovala poctivě a s velikým zaujetím. S vedoucím konzultovala koncepci práce a formální zpracování výzkumné sondy, jinak na textu pracovala zcela samostatně. Posluchačka je velmi zodpovědná a o to víc mě v konečné verzi bakalářské práce mrzí neopravené jazykové nedostatky, které v rozsáhlém textu unikly její pozornosti.

Závěrečná konstatování vedoucího:

Téma muzikoterapie je pro začátečníka (jde o bakalářskou práci) obtížně uchopitelné pro rozmanitost a široké možnosti uplatnění muzikoterapeutických technik. Eliška Šedivcová se jak v teoretické, tak praktické části s tímto faktem co nejlépe vyrovnává. **Potvrdila, že zařazování prvků muzikoterapie do hodin HV má své opodstatnění.**

K práci lze mít výhrady pro neopravené gramatické chyby či některé nepřesné stylizace. Obsahová stránka však tyto nedostatky převyšuje.

Práci doporučuji k obhajobě. PaedDr. Alena Tichá, PhD.

V Praze dne 5.6.2020

oponent

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
katedra hudební výchovy
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1